

Stůj, chvíli postůj

Ozvěna

1. Stůj, chvíli postůj, není kam a nač se hnát,
spálených mostů, popel dávno přestal hřát.
Chtěl jsem ti jenom říct, že dnes už je oukej
a to, co bylo dřív, byl jen sen zlej.
2. Cáry šedých mraků, dusný vítr, nikde stín,
křídla černých ptáků, v zubech písek, prach a blín.
Chtělo se hrozně jít, tou cestou jak dřív,
šrám v duši pálí a nedá se skrýt.
3. Jsou v životě pády, těm se nevyhneš,
dlouho stojí zády, všichni kolem, kudy jdeš,
Asi to osud byl, co zlostně se smál.
Ze všech temných koutů, když jsem k ránu usínal.
4. Stůj, chvíli postůj, není kam a nač se hnát,
spálených mostů, popel dávno přestal hřát.
Chtěl jsem ti jenom říct, život těžký je žít.
Tak málo o něm víme, přesto chceme jím jít.